

studii nenajde čtenář závěry, které by podporovaly názory I. Viceny a zpochybňovaly možnost samovolné obnovy lesa na plochách po zániku lesa v I. a II. zónách NP Šumava. Naopak, všechny dosavadní získané výsledky výzkumu jednoznačně prokazují dostatečnou obnovu. Potvrzují to i poznatky z právě probíhajícího monitorování přirozené obnovy.

● Automatický přenos dojmů o „nedostatečné“ obnově lesa z lokality Židovský les na ostatní bezzásahové plochy I. a II. zóny šumavského národního parku je dalším omylem. Stanovištní podmínky jednotlivých lokalit nejsou totožné s poměry v Židovském lese. Není tedy pochyb, že přirozená obnova lesa na nich probíhá odlišným způsobem. Na druhé straně ale právě tato lokalita ukazuje na absenci logiky v argumentaci týkající se hrozby likvidace humusu, extrémní eroze půdy, obnažení skalního podloží a mimořádně negativních důsledků těchto procesů pro vodní režim šumavské horské krajiny a dalších v článku zmíněných katastrof. V průběhu uplynulých 170 let nevznikla v extrémních podmínkách Židovského lesa za „nedostatečné“ obnovy lesa ani jedna taková situace. Právě naopak – místní vývoj drobných rašelinišť ukazuje opačným směrem – na stabilitu retence vody v daných podmínkách. To potvrzují i výzkumy vodního režimu šumavské krajiny. Také analýza

srážkových a odtokových poměrů Modravského potoka od 30. let 20. stol. do současnosti ukazuje, že se změna stavu lesa v povodí na odtocích nijak neprojevila. Stejně závěry jsou známy z mnohem drastičtějšího skutečného odlesnění Krušných a Jizerských hor v 70. a 80. letech nebo z experimentálních odlesnění horských povodí v 50. letech v Beskydech.

Autor diskutovaného článku svá tvrzení nepodkládá žádnými daty a výsledky jakýchkoli měření a výzkumných šetření, pouze uvádí vlastní odhad nadcházející ztráty pěti milionů m³ dřevní hmoty, která vznikne nezalesněním polomových a kůrovcových ploch v I. a II. zónách NP. Národní park ale není určen k produkci dřeva. Jak jsme již uvedli dříve, jde v něm především o vytváření příznivých podmínek pro přírodní procesy (viz citované nařízení vlády č. 163/1991 Sb.). Vyjádření o předpokládaných ztrátách na dřevní hmotě v I. a II. zóně národního parku tedy postrádá smysl. Je z něj ale zřejmé, že ani po více než 20 letech existence NP někteří lidé nevzali na vědomí, že v národním parku platí jiná pravidla pro nakládání s lesem než v hospodářském lese. Takový postoj je, obzvláště v případě soudního znalce, jen těžko pochopitelný.

Katastrofické předpovědi o snížené produkci kyslíku, nižší vzdušné vlhkosti, vyšších teplotách a zhoršené možnosti

dýchat pro šumavské obyvatele nahrávají populistickým tendencím, bohatě šířeným zájemci o „správný ekonomický“ rozvoj Šumavy. Představa, že na různých místech Šumavy vzniknou další holé skalní vrcholy podobné vrcholu Luzného postrádá jakékoli opodstatnění.

Obsah článku I. Viceny zřetelně ukazuje, že autor nemá k dispozici základní ekologické informace o skutečném chodu přírodních procesů v chráněných lesních ekosystémech NP Šumava a dosud nevzal na vědomí výsledky studií věnovaných problematice přirozené obnovy lesa v bezzásahových územích národního parku v posledních letech. Není jich málo. V zahraničí si jich cení proto, že nejde o žádné „romantické představy“, ale o tvrdá data. Podobná data v článku I. Viceny chybějí. Pokud je jeho autor přesvědčen, že gradace lýkožrouta probíhají na Šumavě jinak než jinde ve střední Evropě či ve světě, měl by doložit jak a proč. Jinak podobná tvrzení nemají žádný obsah.

Naši dávní předkové věděli, že *Errare humanum est* (mýlit se je lidské – Seneca). Věděli ale také, že po předložení důkazů platí důrazně *Hic finis fandi* (zde konec řečnění)!

Seznam citované a doporučené literatury najdete na webové stránce Živy.

Jana Koziny 1237
500 03 Hradec Králové
e: pechpa2@uhk.cz

Václav Pižl
Ústav půdní biologie BC AV ČR, v. v. i.
Na Sádkách 7
370 05 České Budějovice
e: pizl@upb.cas.cz

Lenka Polanská
VOŠL a SLŠ B. Schwarzenberga Písek
Lesnická 55
397 01 Písek
e: polanska@lespi.cz

Petr Ráb
Laboratoř genetiky ryb ÚŽFG AV ČR, v. v. i.
Rumburská 89
277 21 Liběchov
e: rab@iapg.cas.cz

Milan Řezáč
Výzkumný ústav rostlinné výroby, v. v. i.
Drnovská 507
161 06 Praha 6 – Ruzyně
e: rezac@vurv.cz

Václav Skuhravý
Bítovská 1227
142 00 Praha 4
e: marcela.skuhrava@gmail.com

Jan Suda
Katedra botaniky PřF UK
Benátská 2
128 01 Praha 2
e: suda@natur.cuni.cz

Jiří Svoboda
Archeologický ústav AV ČR, v. v. i.
Dolní Věstonice 25
691 29 Dolní Věstonice

Ústav antropologie PřF MU
Kotlářská 2
611 37 Brno
e: jsvoboda@sci.muni.cz

Ivo Vicena
Milady Horákové 74
370 00 České Budějovice
e: ivo.vicena@seznam.cz

Kontaktní adresy autorů

Miloš Anděra
Národní muzeum
Václavské náměstí 68
115 79 Praha 1
e: milos_andera@nm.cz

Vítězslav Bičík
Katedra zoologie a ornitol. laboratoř PřF UP
17. listopadu 50
771 47 Olomouc
e: vitezslav.bicik@upol.cz

Terezie Bubová
Katedra zoologie a rybářství FAPPZ
ČZU v Praze
Kamýcká 129
165 21 Praha 6 – Suchbátka
e: bubova@af.czu.cz

Anna Černá
Ústav pro jazyk český AV ČR, v. v. i.
Letenská 4
118 51 Praha 1
e: cerna@ujc.cas.cz

Pavla Čížková
Správa NP a CHKO Šumava
1. Máje 260
385 01 Vimperk
e: pavla.cizkova@npsumava.cz

Martin Dančák
Katedra ekologie a život. prostředí PřF UP
Šlechtitelů 11
783 71 Olomouc
e: martin.dancak@upol.cz

Petr Dolejš
Zoologické oddělení, Národní muzeum
Cirkusová 1740
193 00 Praha 9 – Horní Počernice
e: petr_dolejs@nm.cz

Jaroslav Eliáš
Reissigova 9

612 00 Brno
e: jarosl.elias@seznam.cz

Josef Fanta
Ke Králům 1109
252 29 Dobřichovice
e: jfanta.cz@gmail.com

Tomáš Gremlica
Ústav pro ekopolitiku, o. p. s.
Kateřinská 26
128 00 Praha 2
e: tomas.gremlica@ekopolitika.cz

Mladen Kaděra
Kupkova 2
690 02 Břeclav
e: mladen.kadera@seznam.cz

Zdenka Křenová
Centrum výzkumu globální změny
AV ČR, v. v. i.
Na Sádkách 7
370 05 České Budějovice
e: zd.krenova@gmail.com

Vojen Ložek
Nušlova 55/2295
158 00 Praha 13 – Stodůlky

Terezie Mandáková
CEITEC – Středoevropský technologický
institut MU
Kamenice 5
625 00 Brno
e: terezie.mandakova@ceitec.muni.cz

Tomáš Pavlík
Vodní zdroje Chrudim, spol. s r. o.
U Vodárny 137
537 01 Chrudim II
e: pavlik@vz.cz

Pavel Pech
Katedra biologie PřF UHK